

CLERCQ, Willy de, advocaat en politicus (Gent 8 juli 1927).

Studeerde aan het Koninklijk Atheneum en aan de rijksuniversiteit in Gent, waar hij in 1950 promoveerde tot doctor in de rechten en een jaar later

tot licentiaat in het notariaat. Aan de Syracuse University (V.S.) behaalde hij het diploma van M.A. in Social Sciences. Is advocaat bij het hof van beroep in Gent en docent aan de faculteit van landbouwwetenschappen aan de rijksuniversiteit aldaar.

In 1952 werd hij in Gent tot gemeenteraadslid gekozen. De toenmalige Liberale Partij, overvleugeld door de Franssprekende burgerij, kreeg met deze toen vijftwintigjarige mandataris eindelijk een dynamische Vlaming die een hele opleving bracht. Zijn politieke loopbaan vertoonde onmiddellijk een boeiende evolutie. In 1957 werd hij voorzitter van het Nationaal Verbond der Liberale Jeugd van België, lid van het hoofdbureau van het Liberaal Vlaams Verbond en adjunct-secretaris-generaal van de Liberale Partij. Op 11 november 1958 kwam hij, bij het ontslag van Henri Liebaert, als eerste plaatsvervanger in de kamer van volksvertegenwoordigers. Op 2 september 1960 werd hij minister-onderstaatssecretaris voor de begroting in het katholiek-liberaal kabinet-Eyskens-Lefèvre. Van 1966 tot '68 was hij vice-premier en minister van begroting in de katholiek-liberale regering-Vanden Boeynants; in januari 1973 werd hij vice-premier en minister van financiën in de driedelige regering-Leburton.

Willy de Clercq, die een man van initiatieven is, kwam op de voorgrond aan de zijde van Omer Vanaudenhove bij de ombuiging van de Liberale Partij naar de Partij voor Vrijheid en Vooruitgang (oktober 1961). Als overtuigd voorstander van deconfessionalisering liet hij overal de nieuwe partijvisie en de Vlaamse stem horen. Toen de PVV zich aan het nieuwe beeld van België aanpaste, was het natuurlijk hij, als eerste voorzitter, die de Vlaamse PVV, op 27 juni 1971, boven de doopvont hield. Het eerste statutair en doctrinair congres bevestigde hem in dit voorlopig voorzitterschap (mei 1972). Op 4 maart 1973 volgde F. Grootjans hem op als voorzitter van de Vlaamse PVV.

Bij de nog moeilijke evolutie van de strikt unitaire partijstructuur naar regionale structuren verdeedigde hij de Vlaamse belangen met succes.

Willy de Clercq verklaarde op 19 oktober 1971 de eis van de evenredige Vlaamse vertegenwoordiging in alle sectoren van de samenleving als een natuurlijk recht te beschouwen. Hij verwierp evenwel andermaal „een federalisme met twee”, dat de Vlaams-Waalse spanningen alleen maar in stand zou houden, evenals een „federalisme met drie”, dat Brussel steeds de rol van scheidsrechter zou toebedelen.

De Clercq, die zich bereid verklaart tot een voortdurende samspraak, pleit voor de hoofdstad voor een moderne evenwichtige structuur en voor administratieve maatregelen die de verfransing van de Vlamingen in het Brusselse tegenhouden.

Hij was ook nauw betrokken bij de uitwerking van het „cultuurpact” dat in België de grondslag zou vormen voor een vernieuwd cultuurbeleid, gebaseerd op actief pluralisme, en dat de verstandhouding en samenwerking tussen personen, groepen, organisaties en instellingen van verschillende ideologische en filosofische richtingen moet bevorderen. Daarvóór had hij, als vice-premier, in ruime mate bijgedragen tot de totstandkoming van de taalwetten.

ARMAND BEYENS